

А К А Д Е М а а й а ж е с т

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ОРГАНІВ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ УАБС

ДО ЗУСТРІЧІ!

Як швидко промайнула весна, але ж яка вона була чудова!

«Дайши, дай мені за таке довге мовчання. Навчальний рік, що минає, був насичений подіями і новими враженнями від них. Для першокурсників тривало самостійне життя в стінах академії, для випускників незабаром розпочнеться теж нове, але вже поза стінами рідного вузу. Для всіх нас цей навчальний рік був особливий, незабутній, цікавий і напружений. Особисто для мене він став випробуванням на міцність і, сподіваюсь, я його витримала, саме тому ви зараз маєте змо-

тримати у руках студентай «Дайджест», який вже втретє побачив світ.

Мені сумно прощатися з вами аж на три місяці, але ми обов'язково зустрінемося восени. Від імені Студентського комітету я бажаю вам успішно скласти іспити, першокласно відпочити влітку, а головне – хай вам завжди щастить!

До зустрічі восени!

**Голова студентської
редколегії**

Ксенія Пономаренко!

Так тримати!

Герої номера

Вони заслуговують на це звання, бо були справжніми героями протягом всього навчального року і перевершили всі наші сподівання – вони не просто ефективно працювали, вони розробили і втілили у життя власний проект – створення дискусійного клубу, який назвала «Іскатель».

Вони – це члени наукової комісії студентського комітету: **Іван Трубіцин, Єлизавета Обілець, Вікторія Федірко, Валерій Масік, Адріан Щербина, Марина Майковська, Віктор Шулик, Ірина Слов'янська, Андрій Петрікін, Андрій Мироненко, Олена Любімова, Ксенія Пономаренко, Юрій Ус.**

Дійсно, успіх роботи будь-якого колективу залежить від його керівника. Таким керівником для членів комісії з наукового розвитку є **Іван Трубіцин.**

На початку роботи новообраного студентського комітету ми не розраховували на особливу активність студентів у лавах наукової комісії, бо наукова робота завжди вважалась прерогативою вузького кола студентів, – розповідає фахівець сектора громадських зв'язків **Олександра Олександрівна Воліна.** – Але чим довше ми працювали разом, тим більше викликала подив ініціативність і дієвість членів комісії, а особливо організаторські здібності Івана, який зміг перетворити роботу своєї комісії на цікаву і плідну діяльність.

Ксенія ПОНОМАРЕНКО

– Я навіть не очікував такої активної допомоги в організації і проведенні Тижня науки в академії з боку студентів. Я дуже цим задоволений і вдячний їм за ту корисну справу, яку вони роблять, – говорить керівник наукового центру **Сергій Володимирович Зеленський.** – Характерно і те, що більшість призових місць на студентських конференціях посіли саме члени наукової комісії.

На особливу увагу і повагу заслуговують студенти, які не є членами студентського комітету, але брали активну участь у його діяльності. Зокрема, у роботі наукової комісії: **Андрій Єфімов, Ганна Єрмеєва та ін.**

Отже, головним, я б сказала, глобальним їх досягненням став дискусійний клуб «Іскатель», який спочатку нараховував усього п'ять членів, а на сьогодні кількість його постійних членів сягає близько двадцяти, враховуючи членство деяких викладачів, що особливо примітно. Члени клубу постійно грають у «Що? Де? Коли?», навіть брали участь у міському змаганні з «Брейн - рингу»; співпрацюють із галереєю мистецтв «Академічна». Одним із вражаючих результатів їх спільної роботи стала культурологічна акція, присвячена 132-й річниці з дня народження **Лесі Українки.** На її честь побудована символічна «піраміда з книжок». Усім запам'яталася виставка «Соняшники для Вінсента», яка зібрала велику кількість

Далі - на 3-й стор.

Як ми їмо?

Процес прийому їжі посідає особливе місце в житті кожної людини. Саме тому ми повинні частіше задумуватись над тим, як і де ми їмо!

Ксенія ТРАВНЕВА

Всерйоз зацікавившись цим питанням, члени студентського комітету та бюро факультетів провели спеціальне соціологічне дослідження серед студентів академії і отримали досить цікаві результати і, що дуже не характерно для студентської братії, внесли свої пропозиції щодо вдосконалення роботи системи громадського харчування. За отриманими результатами претензії студентів можна умовно поділити на ПРОБЛЕМИ і на ПРИМХИ.

Отже, проблеми:

Проблема №1.

Високі ціни на їжу. Якщо другі страви коштували дешевше, то ми їли б і більше, і частіше! А з серветками ілось би іще приємніше (не знаю, чи буде це бажання втілене у життя, але надалі спробуйте скористатись краном з водою!).

Проблема №2.

Великі черги! Студент нарікає: «В мене вже і апетит пропадає, доки дочекаюсь своєї черги, і ще ворогів чоловік п'ять заробиш у жорстокій боротьбі за хліб насущний».

Проблема №3.

Нестача посадочних місць в їдальнях. Збільшення кількості посадочних місць - доцільне, але проблематичне.

Класна пропозиція щодо літніх столиків, але головне - не переборщити з перебуванням за столиками і не забути про пари.

Проблема №4.

Після четвертої пари в їдальні вже нічого їсти. Продовжити тривалість робочого дня ідалень до 17-ї години - теж доцільно, бо після чотирьох пар їсти хочеться не менше, ніж після трьох.

Проблема №5.

Недостатньо ввічливий персонал. Особливо вражає «ввічливістю» і «тактовністю» обслуговуючий персонал буфету корпусу №3. Не забуваймо, що набагато приємніше їсти страви, подані із дружньою посмішкою. Гарним прикладом для обслуговуючого персоналу корпусу №3 може слугувати персонал корпусів №1 і 2!

Проблема №6.

Ще в минулому році на столах стояли солянки і перечниці, цього року вони кудись зникли. Прохання повернути прибори на свої місця!

Від студентів також постійно надходять прохання ввести до меню йогурти, фрукти, овочі, молочні вироби, натуральні соки і горішки.

Примхи.

- Студенту у навчальному процесі потрібна «підста та холодненьке пивко», звичайно, з доставкою на місце перебування студента (на пару, в бібліотеку, в деякі інші опорні пункти) - смішно? (Пропонує першого квітня провести експеримент!)

- Окрім кліпів, по телевізору хочеться дивитись програми. В принципі, ідея непогана, але це не проблема, бо в якому ще навчальному закладі в їдальні є хоча б радіо? В такий момент хочеться сказати: беріть, що дають, і поки дають. З іншого боку, чому б з цим проханням не звернутися прямо до буфетниці і не запропонувати збільшити асортимент страв. Так і хочеться додати «і пропонувати кожному меню за столик» - таке враження, що деякі студенти приходять в академію їсти. Вчитись тут треба, а не їсти!

- Прохання позбавитись пластикових скляночок і алюмінієвих столових приборів.

Напрошується висновок, що більшість проблем є просто плодом хворобливої уяви деяких студентів чи результатом навчальної напруги. Але є і реальні проблеми, які треба вирішувати якнайшвидше,

чим і займеться студентський комітет найближчим часом! Ми не повинні забувати, що наше здоров'я в наших руках, і ніхто, крім вас і нас (маю на увазі студентський комітет), не стане захищати ваше право харчуватися пристойно! Перше, що ми зробимо, - заведемо велику книгу побажань і скарг, і кожен студент зможе нею скористатися, а ми будемо регулярно слідкувати за її записами і вживати заходів щодо вдосконалення системи громадського харчування в академії. До того ж, результати нашого дослідження не залишаться на папері ще і тому, що із представників академії, яка розгляне і проаналізує вищезазначені проблеми і обов'язково запропонує свої варіанти їх вирішення. Тож їжте і будьте здорові!

P.S. Був навіть студент, якого так сильно хвилювали проблеми в бібліотеці, що на запитання про роботу їдальні він сказав: «Зверніть, будь ласка, увагу на проблеми в бібліотеці, а їдальні мене цілком влаштовують». Відразу видно, хто прийшов сюди вчитись!

P.P.S. Нещодавно була у педагогічному університеті і спеціально зайшла до їдальні, аби порівняти її з нашою. В результаті спостереження дійшла висновку, що нам нема на що нарікати. Судить самі: там і асортимент бідніший, і ціни вищі, і їдальня менша!

Гра

Усі на "Брейн - ринг"!

Оксана ВЕРХОГЛЯД

У понеділок увечері я вже збиралася йти додому, коли серед тиші почула якийсь гомін в аудиторії 314. Заглянула туди і побачила купку студентів, серед них і своїх знайомих – активістів студентського самоврядування. Вони збирались грати у "Брейн - ринг". Уявіть: у теплий весняний вечір!!! Мені це удалося зовсім незрозумілим, і я вийшла з'ясувати, в чому ж тут справа, що спонукало цих молодих, веселих, симпатичних, енергійних молодих людей проігнорувати радість весняного вечора!

Дмитро Шляхов, студент групи М-81, вже чотири роки грає у "Брейн - ринг" і "Що?Де? Коли?"

і зовсім не вважає час, проведений за грою, безнадійно втраченим для його студентського життя, бо «тут зустрічаються цікаві, ерудовані люди, яким завжди є про що поговорити. Ми поєднуємо приємне з корисним: цікаве спілкування та інтелектуальний розвиток!»

Студент першого курсу, Андріан Щербина, який теж у захваті від цієї гри, порадив мені не дивитися, як грають інші, а самій взяти участь у грі. Я відмовилась, але тепер, принаймні, знаю, чим зайнятись влітку: читати, дивитись, слухати і запам'ятовувати, а потім уже грати у «Брейн - ринг». Чого і вам бажаю!

А чому б і ні?

Хочете до Кам'янця?

"...Кам'янець - Подільський ...Моє рідне місто. Спочатку воно іменувалось просто Кам'янцем. Його називають окрасою всього Поділля. В кожного, хто там буває, воно викликає подив і захоплення: виростаючи з стрімких кам'янистих берегів висотою 20-30 метрів, здіймаються могутні мури і башти старого Кам'янця, а далеко внизу під ним виділює течія річки..."

Ось так студент групи БС-02 Дмитро Циганюк розповів мені про своє рідне місто Кам'янець – Подільський, і я хочу поділитися з вами ідеєю, яку він подав мені: чому б нам, студентам академії, не зібратися і не поїхати в Кам'янець? Якщо вам сподобалась наша ідея, звертайтеся до Дмитра!

Активіст

Молодь не може алишатися осторонь

Ксенія ПОНОМАРЕНКО

Нещодавно редакційна колегія «Дайджесту» отримала листа від студента другого курсу заочного відділення юридичного факультету академії Вадима Козаченка, який є засновником і головою дискусійного клубу „Думка”, що діє в гуртожитку №2 по вул. Якіра. Він розповів про перше засідання членів клубу. До речі, серед них були не тільки студенти, котрі мешкають в гуртожитку, а й сумчани, які виявили неабияку зацікавленість у роботі клубу. Також організатори клубу (голова, заступник голови клубу – студент економічного факультету Олег Колесніков та секретар – Валентин Горбатенко) висловлюють подяку коменданту гур-

тожитку Медведєвій Ніні Федорівні та вихователью Вороні Валентині Миколаївні за активне сприяння організації та діяльності клубу.

Зацікавившись листом Вадима, я теж не схотіла бути осторонь і вирішила відвідати одне із засідань клубу. Темою обговорення був проєкт політичної реформи та зміни, які пропонується внести в Конституцію України в ході реформи. Особливо зацікавилися темою засідання викладачі юридичного факультету, зокрема, майже весь викладацький склад кафедри державно-правових дисциплін був присутній в клубі і брав активну участь в обговоренні.

Далі - на 4-й стор.

Так тримати!

Герої номера

Початок на 1-й стор.

сумських митців. Співпрацюють студенти і з клубом «Global Action».

Всі їх чесноти можна перераховувати безкінечно, ясно одне - так треба працювати! Ці студенти є справжнім прикладом для активістів, бо, встигаючи завжди і в усьому, вони ще й навчаються на відмінно! Довели, що студентське самоврядування має право на життя і заслуговує на повагу!

- Чому я обрав саме наукову комісію? - запитує Іван Трубіцин. - Мені хотілося серйозної діяльності, а наука - це саме та сфера, де треба серйозно працювати, тут майже все залежить від тебе. Я дотримуюсь такої життєвої позиції: якщо ти дієш, то все в твоїх руках!

Особлива подяка

Шановна Олександро
Олександрівно!

Ви не просто талановитий керівник - Ви наша незамінна помічниця, надійна підтримка за будь-яких ситуацій. Ви завжди готові допомогти студентам у всіх наших починаннях, Ви піднімаєте наш бойовий дух, коли ми вже готові опустити руки. В найважчий момент Ви завжди поряд. Ми Вас любимо і дякуємо за те, що Ви в нас є!

Студентський комітет Української академії банківської справи.

Молодь не може залишатися осторонь

Продовження. Початок на 3-й стор.

Голова клубу наголосив на тому, що рушійною силою, яка зібрала студентів у стінах клубу, є небажання до долі України, їх основне завдання - розібратися, наскільки це можливо, в політичній ситуації в країні. Члени дискусійного клубу поставили собі за мету детально вивчити і обговорити проект закону України «Про внесення змін до Конституції України» і розібратися, чи дійсно потрібні Україні запропоновані зміни. Дискусія виглядала досить професійно і переконливо, бо кожен виступаючий пропонував обґрунтовану мотивацію своєї точки зору. Протягом всього засідання лунали гострі запитання, які живили дискусію,

Порада

Як скласти іспит?

Взимку студенти ділилися досвідом про те, як краще «спіймати шару» і про те, як скористатися підсобними матеріалами. Влітку прийшла черга швидких перемог. Один мій знайомий, який ніколи в житті не вдавався до хитрощів для успішного складання іспитів, поділився зі мною секретом, запозиченим із досвіду його друзів. Отже, вчисті 13-й білет, ідеш у першій п'ятірці, тобі пропонують витягнути білет. На цю пропозицію намагашся з невпевненими очи-

що, набравши обертів з перших хвилин засідання, не закінчувалась до його завершення. Мене здивувала активність студентів економічного факультету у вивченні і обговоренні питань, які завжди вважалися суто юридичними!

Завершилось обговорення констатацією того, що конституційна реформа в Україні справді потрібна, бо потрібна дія - не спонтанна, а добре продумана, обґрунтована і доцільна дія!

- Все ми хочемо жити краще, в демократичній, розвиненій державі, — сказав Вадим Козаченко. - Для цього ми повинні діяти, бо молодь не може залишатися осторонь тих подій, які відбуваються в рідній країні.

ма обрати фартовий білет, хапаєш, що трапиться. Якщо не 13-й, кидаєш і несамовито кричиш, тим часом закупаючи білет поглибше. Розлючений викладач відшукає 13-й білет і повертає його тобі, а ти й кажеш: «Все одно пропав, давайте вже без підготовки розповім...» Коментарі зайві... Один мінус: на практиці цей геніальний прийом може використати тільки найсміливіший студент із, принаймні, посередніми акторськими здібностями.

„Банківська Академія - Сумігазмаш” — чемпіон!

Сергій КУКЛЕНКО

Матчі, які нещодавно пройшли в спортзалі третього корпусу академії, зібрала багато вболівальників та шанувальників волейболу. Завдяки зусиллям студентського комітету були підготовлені плакати для підтримки рідної команди і програми на матч. Дуже приємно було бачити в руках вболівальників прапори України і академії. Обидва матчі стали справжнім святом в стінах Української академії банківської справи.

В цих іграх вирішувалась доля команди академії, бо в разі перемоги в обох матчах наша команда отримувала б право розпочати новий чемпіонат у вищій лізі. Якби сумчани хоча б у одному матчі допустили помилку, їм би довелося грати п'ятий матч у Вінниці. А все ж таки грати вдома краще!

На жаль, у цих матчах через важку травму коліна не зміг зіграти капітан команди Олексій Міхальов (М-01). Відсутність капітана відбилась на грі команди, особливо на початку. Гравці дуже хвилювались, і їм було важко зосередитись на грі, але через деякий час вони змогли мобілізувати свої зусилля і таки перемогли! Результат відмінний — 3:0!!!

Друга гра пройшла на вищому рівні — сумчани виявились на голову вищими за своїх суперників і здобули перемогу, на яку повністю заслугоували. Саме завдяки цій перемозі „Банківська академія - Сумігазмаш” отримали квиток у вищу лігу.

Хочеться побажати хлопцям так само вдало зіграти у вищій лізі Української першості!

Телеграма студента родителям: «П'ятдесятирублюйте».

Дневник студента: «Холод, голод. Холод, голод. Холод, голод. Холод, голод. Стипендія. Нічого не помню. Нічого не помню. Нічого не помню. Холод, голод. Холод, голод.»

Родители дочки-студентке:
- Говори сейчас же! Где ты была всю ночь?
- На лекции.
- До четырёх часов утра?
- Да. Лектор оказался занкой.